

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA

OSNOVNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 71 0 K 373105 22 K
Dana: 22.08.2024. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom
Okružnog suda u Banjoj Luci broj
71 0 K 373105 25 KŽ dana 08.12 2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjoj Luci, po sucu Dubravki Vidović, uz učešće zapisničara Gorane Dakić, u krivičnom predmetu protiv optuženog V. T. iz B. L., zbog krivičnog djela Oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka broj: T13 0 KT 0056897 21 od dana 11.03.2022. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 19.08.2024. godine, u prisustvu optuženog V. T. i odsutnosti uredno obavještenog Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka, donio je dana 22.08.2024. i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI V. T., sin L. i M., rođengodine u B. L., nastanjen u B. L. na adresi ..., JMB: ..., Srbin, državljanin RS/BiH, pismen, po zanimanju diplomirani ekonomista, oženjen, otac dvoje djece, lošeg imovinskog stanja, po vlastitoj izjavi neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak zbog drugog krivičnog djela.

K R I V I E

Što je: Dana 23.03.2021. godine u vremenskom periodu od 21:00 časova do 21:20 časova, u Banjaluci, u ulici ... u blizini broja .., u namjeri da ošteti tuđu pokretnu stvar, došao do parkiranog putničkog motornog vozila marke "M.B.", crne boje, registarskih oznaka ..., vlasništvo Z. M., upotrebom fizičke snage i podesnog alata načinio oštećenja na autu u vidu parnica i to na poklopcu motora u dužini od 70 cm, u istoj dužini parnice na poklopcu prtljažnika, kao i na desnim prednjim i zadnjim vratima u dužini od 80 cm, na koji način je pričinio Z. M. štetu u iznosu od 2.000,00 KM.

Čime je počinio krivično djelo Oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa mu sud primjenom odredbi člana 41.,43., 53 i 62. Krivičnog zakonika RS, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, po pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 108 stav 3. ZKP RS, oštećeni Z. M. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti sudu na ime paušala iznos od 150,00 (stotinupedeset) KM, u roku od 30 (trideset) dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo u Banja Luci protiv optuženog V. T. iz B. L., ovom sudu podnijelo je optužnicu pod brojem T13 0 KT 0056897 21 od dana 11.03.2022.godine, a kojom mu je stavljeno na teret da je počinio krivično djelo Oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240. stav 1, Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Podignutom optužnicom Okružno javno tužilaštvo je predložilo da se optuženom V. T. na temelju člana 358. stav 1. ZKP RS izda Kazneni nalog kojim će se optuženom izreći uvjetna osuda kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i istodobno se određuje da se ova kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Optužnica je potvrđena Rješenjem Ovog suda broj 71 0 K 373105 22 Kps od dana 13.05.2022. godine, nakon čega je osumnjičeni dobio status optuženog i uručena mu je potvrđena optužnica, te je u postupku za izjašnjenje o krivnji pred sucem za prethodno saslušanje, nakon što je upoznat sa postupkom izjašnjenja o krivnji, povodom izdavanja kaznenog naloga, na ročištu održanim dana 21.06.2022. godine optuženi V. T. izjasnio se da nije kriv po potvrđenoj 1. točki optužnice broj: T13 0 KT 0056897 21 od dana 11.03.2022. godine, kao jedinoj točki optužnice, i da ne prihvata krivičnu sankciju koju je tužilac predložio u kaznenom nalogu, pa je optužnica proslijeđena drugom sucu radi zakazivanja glavnog pretresa.

Okružno javno tužilaštvo je na glavnom pretresu u uvodnoj riječi u cijelosti ostalo kod podnijete optužnice, s tim što je tužitelj predložio da se u toku postupka u svojstvu svjedoka saslušaju svjedoci Z. M., B. G. i Lj. M., te ulaganje materijalnih dokaza koji su navedeni u optužnici.

U uvodnoj riječi optuženi V. T. izjasnio se da nije kriv, te je predložio da se sasluša u svojstvu svjedoka.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke optužbe i to: Z.M., B.G. i Lj. M., izvršio uvid u materijalne dokaze i to: Zapisnik o saslušanju svjedoka M. Z., PS Banjaluka Centar, broj 13-01/1-02-664/21 od 05.05.2021. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećenog M. Z., Okružno javno tužilaštvo Banja Luka, broj T13 0 KT 0056897 21 od 06.12.2021. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka G. B., PS Banjaluka Centar, broj 13-01/1-02-1369/21 od 13.10.2021. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka K. Lj., PS Banjaluka Centar, broj 13-01/1-02-1370/21 od 13.10.2021. godine, Dopis Mtel-a a.d. Banja Luka, broj 1-07-ST-1196-2/21 od 28.10.2021. godine u prilogu sa listingom telefonskih brojeva, Izvještaj o realizaciji naredbe, PS Banjaluka Centar, broj 13-01/1-02-230-1610/21 od 04.11.2021. godine, Zahtjev za izdavanje naredbe operateru telekomunikacija za pribavljanje podataka

neophodnih za otkrivanje krivičnog djela, PS Banjaluka Centar, broj 13-01/1-02-230-1610/21 od 18.10.2021. godine, Naredba operateru telekomunikacija, Osnovni sud Banja Luka, broj 71 0 K 360133 21 Kpp od 20.10.2021. godine, Račun, Autoservis V., broj 004/21 od 24.05.2021. godine, Radni nalog, Autoservis V., broj 004/21 od 17.05.2021. godine i Napomena, Autoservis V., Dopis, M. Z., od 04.02.2022. godine u prilogu sa slikama oštećenja vozila, Službena zabilješka, PS Banja Luka Centar, broj 13-01/1-01-052-1075/21 od 24.03.2021. godine.

Na prijedlog odbrane saslušan je svjedok I. V., optuženi u svojstvu svjedoka, te su izvedeni materijalni dokazi: Knjiga evidencije o izvršenim inspekcijskim pregledima dana 23.03.2021.godine i Izvještaj o vanrednim inspekcijskim kontrolama poštovanje epidemioloških mjera kod poslovnih subjekata dana 23.03.2021.godine.

Okružni javni tužilac je završnom izlaganju na glavnom pretresu naveo da je u potpunosti dokazana precizirana optužnica, a koja se ne temelji samo na dokazima subjektivne prirode, nego i dokazima materijalne prirode. Dalje, ističe da optuženi nije u lošim odnosima sa svjedocima G. B. i Lj., te da im je optuženi priznao izvršenje djela. Tužilac ističe da je optuženi bio pri kraju emotivne veze sa B. G., a što ističe kao motiv za izvršenje krivičnog djela. Nadalje, tužilac ističe da je krucijalni dokaz listing M:tela, koji pokazuje da je optuženi u vrijeme kada je B. rekla zvao na fiksni broj, te da ista nema razloga da ga bespredmetno tereti, te da je priznala da joj je u tom vremenskom periodu optuženi pravio probleme. Osvrnuvši se na iskaz svjedoka I. V., tužilac navodi da isti jeste posvjedočio da je tuženi taj dan bio u kontroli sa njim, ali nije svjedočio da je tuženi u 21:00h bio sa njim, odnosno da je imao alibi. U konačnici, tužilac predlaže da se optuženi kazni kaznom koja je u skladu sa zakonom, a koja će uticati na optuženog tako da isti ponovo ne poćini krivićno djelo.

U završnom izlaganju optuženi V. T. je izjavio da ne spori da je uputio poziv B. G. u 21:01h, ali da je sporno što listing poziva nije izvućen za ćitav dan, u kom slućaju bi se došlo do sasvim drugog zaključka. Osvrnuvši se na iskaz svjedoka B. G., optuženi izjavljuje da je po njenom iskazu fiksni telefon zvonio dva puta, a da listignu stoji da je poziv upućen jednom. U konaćnici, optuženi navodi da tužilac nije dokazao da je on izvršilac krivićnog djela, te traći od suda da ga oslobodi od optućbe.

Sud je izvršio ocjenu svih dokaza neposredno izvedenih na glavnom pretresu, koji su kao zakoniti uvršćeni u dokazni materijal, pojedinaćno i dovodeći ih u mećusobnu vezu, u smislu ćlana 295. stav 2. Zakona o krivićnom postupku Republike Srpske („Slućbeni glasnik Republike Srpske, br. 53/2012, 91/2017, 66/2018, 15/2021), pa je odluoćio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Ćlan 240. stav 1. Krivićnog zakonika Republike Srpske („Slućbeni glasnik Republike Srpske, br. 64/17, 15/21, 89/21 i 73/23, u daljem tekstu: KZRS) propisuje da ko unišći, ošćeti ili ućini neupotrebljivom tuću stvar ili je protivpravno oduzme radi privremene upotrebe, kazniće se novćanom kaznom ili kaznom zatvora do dvije godine.

Svjedok Z. M. je na glavnom pretresu dana 10.06.2024.godine izjavio da nije u srodstvu sa optuženim, da ne komuniciraju i da je optuženi prema njemu imao kraćih ispada. U pogledu spornog dogaćaja isti je izjavio da je parkirao vozilo ispred zgrade gdje stanuje B. G. i da se kod nje zadrćao 20 minuta do pola sata, te da je

nakon što je izašao ispred zgrade vidio da mu je automobil oštećen na desnim vratima vozila, poklopcu motora i prtljažniku. Odgovarajući na pitanje tužioca, svjedok je izjavio da je njegov potpis na zapisnicima o saslušanju koji su dati u tužilaštvu i pred policijskom stanicom.

Uvidom u Zapisnik o saslušanju svjedoka broj T13 0 KT 0056897 21 od 06.12.2021.godine, dat u svojstvu oštećenog pred Okružnim javnim tužilaštvom u Banjoj Luci i Zapisnik o saslušanju svjedoka broj 13-01/1-02-664/21 od 05.05.2021.godine dat pred Policijskom stanicom Banja Luka-Centar, a koji su predloženi svjedoku, vidljivo je da ne postoje krucijalne razlike u pogledu tih iskaza i iskaza svjedoka Z.M. datog na glavnoj raspravi.

Svjedok B. G. je na glavnom pretresu dana 10.06.2024.godine izjavila da je u periodu počinjenja djela bila u emotivnoj vezi sa optuženim koja je bila pred raskidom. U pogledu spornog događaja ista je izjavila da je Z. M. bio kod nje u stanu oko sat vremena i da je nakon što je izašao iz stana uočio ogrebotine na automobilu. Svjedok dalje navodi da joj je optuženi dok su bili u S. na njeno pitanje odgovorio da mu je žao što što nije oštetio auto sa druge strane, a da je od Lj. M. došla do saznanja da je i njoj optuženi to rekao, te da je izrazio žaljenje. Po navodima svjedoka, ista je optuženom prilikom poziva koji mu je uputila nakon događaja rekla da ispred zgrade imaju nadzorne kamere, na šta je optuženi odgovorio da je trebao sa druge strane oštetiti vozilo.

Uvidom u zapisnik o saslušanju svjedoka broj 13-01/1-02-1369/21 od 13.10.2021.godine koji je B. G. dala u svojstvu svjedoka u Policijskoj stanici Banja Luka-Centar vidljivo je da je svjedok izjavila da je toga dana, kada je Z. M. bio kod nje u stanu oko 21:00h primila telefonski poziv od optuženog na fiksni telefon, te da joj se tom prilikom optuženi obratio galameći, govoreći da zna da je Z. u njenom stanu i da je ispred zgrade. Po izjavi svjedoka, ubrzo nakon tog poziva, optuženi je ponovo uputio poziv na telefon na koji se javila njena kćerka. Dalje navodi da joj je optuženi jednom prilikom kad su bili u kafiću „S.“ u toku razgovora priznao da je te večeri šetao pored njene zgrade, da je vidio auto M. i da ga je to iznerviralo, te da je iz ljubomore oštetio M. auto to več. Svjedok je sa optuženim bila u emotivnoj vezi duži vremenski period, nakon čega je istu prekinula, ali kako navodi optuženi to nije mogao prihvatiti, te ju je proganjao i pravio joj probleme.

Kao svjedok na glavnom pretresu dana 10.06.2024.godine saslušana je i Lj. M. ranije K.. Iz iskaza ovog svjedoka proizilazi da je komunicirala sa optuženim, te da joj je optuženi rekao da mu je žao što je oštetio auto M..

Uvidom u Zapisnik o saslušanju svjedoka Lj. K., sada M., broj 13-01/1-02-1370/21 od dana 13.10.2021.godine, utvrđeno je da svjedok izjavila da je sa optuženim bila u ugostiteljskom objektu „T.“ kom prilikom joj je optuženi kroz priču rekao da mu je žao što je M. oštetio auto, a nakon čega je svjedok pozvala B. G. i rekla joj da joj je optuženi priznao da je oštetio auto M..

Na glavnom pretresu održanom dana 19.08.2024.godine, saslušan je svjedok odbrane, I. V., koji je tom prilikom izjavio da po zapisnicima koje ima od dana 23.03.2021.godine može reći da je sa optuženim radio kao tržišni inspektor u vrijeme epidemije korona virusa i da su zajedno bili u tri kontrole tog dana. Dalje, ističe da su

tog dana bili na pijaci u kontroli u poslijepodnevnim časovima, tačnije nešto poslije 18h. Svjedok je na pitanje optuženog da li se sjeća da li je optuženi u periodu od 21:20-21:40h bio u kancelariji, izjavio da se ne može sjetiti konkretno za taj dan da li je bio sam ili sa optuženim. Na pitanje tužioca da li je optuženi bio sa njim u kancelariji 23.03.2021. u periodu od 20:00-22:00h, svjedok je izjavio da se sjeća da je optuženi bio u kontroli sa njim tog dana, ali da se ne može sjetiti da li je otišao ranije, odnosno da li je bio u kancelariji sa njim u tom periodu.

Sud je u cjelosti prihvatio iskaze saslušanih svjedoka Z. M., B. G., Lj. K. i I. V., a iz kojih proizilazi da su svjedoci iskazali sve o činjenicama koje su im poznate, te je utvrdio da su njihovi iskazi u skladu sa izvedenim materijalnim dokazima.

Optuženi V. T. je na glavnom pretresu dana 19.08.2024.godine saslušan u svojstvu svjedoka, te je isti izjavio da je dana 23.03.2021.godine radio drugu smjenu kao inspektor na sprovođenju kovid mjera. Dalje navodi da je tog dana bio sa kolegom I. V. u kontroli na pijaci, te da su došli u kancelariju oko 19:30-20:00h, te da su u kancelariji boravili do 22:00h. Optuženi je na pitanje tužioca izjavio da nikada nije rekao ni Lj., a ni B. da je ošteti auto M.. Dalje, navodi da je njegov broj mobilnog telefona ... i ..., te da je 23.03.2021.godine oko 21:00h pozivao B. na fiksni telefon, ali da se ne sjeća sadržaja razgovora, jer su često razgovarali telefonom i prije i poslije tog događaja. Optuženi je potvrdio potpis na Zapisniku o ispitivanju osumnjičenog broj 13-01/1-02-1379/21 od dana 15.10.2021.godine, a koji je proveden kao dokaz u ovom postupku.

Uvidom u pomenuti Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, utvrđeno je da je tuženi izjavio da je upoznat sa događajem koji mu je predložen u policijskoj stanici, a koji ne želi da komentariše i u kojem nije učestvovao, ističući da se ne smatra odgovornim za krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Sud nije poklonio vjeru iskazu optuženog u dijelu koji se odnosi na to da nije priznao izvršenje djela B. G. i Lj. K., jer je njegov iskaz pristrasan, te je u koliziji sa iskazima ova dva svjedoka, a koje su izjavile da im je optuženi izjavio da mu je žao zbog počinjenog krivičnog djela. Sud nije poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka ni u dijelu kojim izjavljuje da je u vrijeme nastanka krivičnog djela bio u kancelariji sa kolegom I. V., obzirom da je ovaj svjedok izjavio da se može tačno sjetiti da li je taj dan optuženi u vrijeme koje se poklapa da vremenom izvršenja krivičnog djela bio u kancelariji sa njim.

Uvidom u Službenu zabilješku broj 13/01-101-052-1075/21 od 24.03.2021.godine, sud je utvrdio da su policijski službenici sačinili zabilješku na okolnosti oštećenja putničkog automobila marke „M.“, registarskih oznaka ... u vlasništvu M. Z.. Iz sadržaja zabilješke proizilazi da su dana 23.03.2021.godine u 21:40h policijski službenici upućeni u Ulicu ... po prijavi Z. M. i da su zatekli automobil marke „M.“, crne boje, istih reg. oznaka, koje se nalazilo na parking prostoru ispred ulaza u zgradu na pomenutoj adresi. Nadalje, navedeno je da je oštećeni izjavio da je navedeno vozilo parkirao na ulaz oko 21:20h, te da se u zgradi zadržao oko 20 minuta, te da je prilikom izlaska iz zgrade uočio oštećenja na vozilu. Vizuelnim pregledom vozila, uočili su oštećenja u vidu dubokih ogrebotina, a koje su nastale djelovanjem oštrog predmeta i to na poklopcu motora, na prednjim desnim i zadnjim desnim vratima, kao i na vratima prtljažnika.

Sud je uvidom u slike oštećenja vozila utvrdio da su vidljiva oštećenja u vidu ogrebotina na putničkom motornom vozilu marke „M.“ registarskih oznaka ... na prednjim i zadnjim desnim vratima, kao i na prtljažniku automobila.

Uvidom u Račun broj 004/21 autoservisa V. od dana 24.05.2021.godine, sačinjen na osnovu radnog naloga broj 004/21 od 17.05.2021.godine, sud je utvrdio da je oštećeni limarsko-lakirske radove na pomenutom vozilu platio ukupno 2.340,00 KM.

Uvidom u izvještaj o vanrednim inspekcijskim kontrolama poštovanja epidemioloških mjera kod poslovnih subjekata Odjeljenja za inspekcijske poslove Banja Luka i uvidom u knjigu evidencije o izvršenim inspekcijskim pregledima, sud je utvrdio da su dana 23.03.2021.godine inspektori I. V. i V. T. tog dana vršili inspekcijske kontrole kod tri poslovna subjekta, ali bez označavanja vremenskog perioda u kojem su vršili kontrole.

Uvidom u Izvještaj o realizaciji naredbe Policijske stanice Banja Luka-Centar, broj 13-01/1-02-230-1610/21 od 04.11.2021.godine, sud je utvrdio da je po dostavljenim podacima od strane M:tel operatera vidljivo da je dana 23.03.2021.godine korisnik broja ..., optuženi, pozivao u 21:01h fiksni broj telefona ... koji koristi B. G., a da je isti dan u 21:57h pozivao i mobilni broj telefona ... koji koristi B. G..

Uzimajući u obzir Službenu zabilješku PS Banja Luka-Centar od dana 24.03.2021.godine, ali i zapisnik o saslušanju svjedoka Z. M. i B. G., nesumnjivo je utvrđeno da je Z. M. dana 24.03.2021.godine u večernjim satima, oko 21:00h, bio u stanu B. G., te da je njegov automobil „M.“, registarskih oznaka ... bio parkiran ispred zgrade B. G.. Iz pomenute zabilješke proizilazi da su policijski službenici tog dana u 21:40h otišli po prijavi Z. M. u Ulicu..., te da su na tom mjestu pronašli pomenuti automobil, da su uočili oštećenja na vozilu u vidu dubokih ogrebotina. Opis oštećenja na vozilu u navedenoj službenoj zabilješci u potpunosti odgovara oštećenjima koje je Z. M. opisao u izjavi datoj u PS Banja Luka, dana 05.05.2021.godine, kao i oštećenjima navedenim u Radnom nalogu br.004/21 Autoservisa V. .

Sud je u toku postupka, a na osnovu iskaza kako optuženog, tako i svih saslušanih svjedoka utvrdio da je optuženi u periodu prije izvršenja krivičnog djela bio u emotivnoj vezi sa B. G.. Dovodeći u vezu iskaze svjedoka G. B., Z.M. i Lj. M., sud je utvrdio da su optuženi i B. G. imali buran razlaz, te je B. po iskazima ovih svjedoka optuženi u ranijem periodu proganjao. Sam optuženi navodi da mu je B. G. dužna novac i da postoje određeni sporovi između njih.

Dovodeći u vezu iskaz svjedoka B. G. i materijalnog dokaza listinga M:tela, nesumnjivo je utvrđeno, a što optuženi ne spori da je na dan 23.03.2021.godine oko 21:00h (po listingu tačno 21:01h) optuženi pozvao B. G. na fiksni telefon. Nesumnjivo je utvrđeno i da je te večeri u 21:57h optuženi ponovo pozivao B. G., ali na B. mobilni telefon.

Cijeneći i dovodeći u vezu iskaze svjedoka B. G. i Lj. M., sud je utvrdio da su oba svjedoka imala neposredna saznanja o tome da je optuženi ošteti automobil Z. M.. Oba svjedoka su izjavila da im je optuženi priznao da je ošteti automobil Z. M.. Lj. M., kolegica B. G. je navela da joj je optuženi izrazio žaljenje zbog toga što je uradio, dok je B. G. navela da joj je optuženi rekao da je trebao oštetiti auto sa druge strane, obzirom da su se nadzorne kamere nalazile na tom mjestu. Budući da je sud poklonio vjeru iskazima ovih svjedoka, jer oba iskaza upućuju na činjenicu da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela, na istim je dovodeći ih u vezu i sa ostalim materijalnim dokazima oglasio optuženog krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Tužilac je dokazao da je optuženi te noći pozivao B. G. u periodu kada je Z. M. bio kod nje u stanu, a kako je ista i izjavila. Optuženi nije dokazao da je u periodu koji se navodi u optužnici i to između 21:00-21:20h bio u kancelariji sa kolegom I. V., a ne na adresi gdje se nalazio automobil Z. M.. Svjedok I. V. je jasno precizirao i u svom iskazu izjavio da se ne može sjetiti da li je toga dana, u tom periodu optuženi bio u kancelariji ili ne. Dakle, iz svega navedenog, optuženi nije predložio i proveo dokaze na kojima bi zasnivao svoju odbranu.

Sud je prilikom donošenja odluke naročito cijenio odnos optuženog i B. G. u periodu izvršenja krivičnog djela, a koji je po navodima iste, Lj. i Z. M. bio buran, budući da su se nalazili pred raskidom emotivne veze. Sud je stava da je optuženi shodno i tome imao motiv za izvršenje ovog krivičnog djela.

Imajući u vidu sve navedeno, sud je u skladu sa rezultatima dokaznog postupka zaključio da je iz izvedenih dokaza tužilaštva nesumnjivo utvrđeno da je optuženi V. T. počinio krivično djelo opisano u optužnici, pa je shodno tome optuženog oglasio krivim i izrekao mu uslovnu osudu.

Sud nalazi da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv i da nisu postojale okolnosti koje bi dovele u sumnju ovakav zaključak. Što se tiče vinosti, sud nalazi da je optuženi predmetno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, odnosno da je bio svjestan svog djela i da je htio njegovo izvršenje.

Prilikom odmjeravanja kazne, u smislu člana 37. KZ RS, sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio činjenicu da je optuženi otac dvoje djece, da nije ranije osuđivan, da nema dokaza da je poslije izvršenja predmetnog krivičnog djela činio druga krivična djela na teritoriji Bosne i Hercegovine, da je od izvršenja krivičnog djela proteklo više od tri godine. Sud na strani optuženog nije našao otežavajuće okolnosti.

Članom 62. stavom 1. KZ RS propisano je da se uslovnom osudom sud učiniocu krivičnog djela utvrđuje kaznu zatvora i istovremeno određuje da se ona neće izvršiti ako osuđeni za vrijeme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od jedne ni duže od pet godina (vrijeme provjeravanja) ne učini novo krivično djelo. Članom 63. stavom 1. određeno je da se uslovna osuda može izreći učiniocu kada je utvrđena kazna zatvora do jedne godine i kada sud na osnovu okolnosti iz stava 3. ovog člana ocijeni da se od učinioca osnovano može očekivati da ubuduće neće vršiti krivična djela i bez izricanja kazne kojom mu se prijeti. Stav 2. istog člana predviđa da se uslovna osuda ne može izreći za krivična djela za koja je propisana kazna

zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna. Stavom 3. propisano je da pri odlučivanju da li će izreći uslovnu osudu, sud će, vodeći računa o svrsi uslovne osude, uzeti u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, posebno da li je ranije osuđivan, njegovo ponašanje poslije izvršenog krivičnog djela, a naročito njegov odnos prema žrtvi i nastojanje da oštećenom popravi štetu, stepen krivične odgovornosti i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno.

Imajući u vidu navedene olakšavajuće okolnosti i polazeći od činjenice da je za krivično djelo Oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240. stav 1. KZ RS propisana kao sankcija novčana kazna ili kazna zatvora do dvije godine, te uzimajući u obzir odredbe koje se odnose na uslovnu osudu, sud je mišljenja da će izricanje uslovne osude biti adekvatna vrsta i mjera kazne, kojom će se optuženi odvratiti od budućeg kriminalnog ponašanja, te da će djelovati represivno, odnosno u vidu društvene osude učinioca za počinjeno krivično djelo, čime će se postići svrha kažnjavanja iz člana 28. KZ RS.

Na osnovu člana 108 stav 3. ZKP RS, oštećeni Z. M. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Kako je optuženi oglašen krivim, dužan je na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS platiti troškove krivičnog postupka, koji se u ovom predmetu odnose na iznos paušalne naknade od 150,00 KM, shodno članu 96. stav 2. tačka e) istog zakona. Visina paušalne naknade određena je prema složenosti i trajanju krivičnog postupka, uvažavajući imovinsko stanje optuženog u skladu sa članom 32. Uredbe o naknadi troškova u krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 17/2014).

Zapisničar

S u d a c:

Gorana Dakić

Dubravka Vidović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu u pismenom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Okružni sud u Banjoj Luci.